

i kapitel 3, § 1, stk. 5, og den danske retsplejelovs § 240, stk. 1.

Sager mod statsmyndigheder, der ikke kontor i Grønland, må anlægges i Danmark, jf. den danske retsplejelovs § 240, stk. 1.

Værningaftaler

Til § 211

Stk. 1 svarer til den gældende bestemmelse i kapitel 3, § 1, stk. 4. I *stk. 2* foreslås, at forudgående værningaftaler ikke er bindende for forbrugeren i sager om forbrugeraftaler. Begrundelsen for *stk. 2*, fremgår af bemærkningerne til § 207 og betænkningens afsnit IX, kap. 2.2.2. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 245.

Sagsøgte, der ikke har hjemting i Grønland

Til § 212

Bestemmelsen fastsætter, under hvilke betingelser, personer og selskaber mv., der i processuel henseende ikke er hjemmehørende i Grønland, kan sagsøges i Grønland, og er en udbygning af det gældende kapitel 3, § 3. Reglerne herom i *stk. 1* er tilpasset reglerne for, hvor processuelt hjemmehørende kan sagsøges. Personer og selskaber mv., der i processuel henseende ikke er hjemmehørende i Grønland, kan efter bestemmelsen sagsøges i Grønland, hvis bestemmelserne i lovforslagets § 204 (sager om fysiske personers erhvervsvirksomhed), § 205 (sager vedrørende fast ejendom), § 206 (sager om kontraktforhold), § 208, stk. 2 (sager om juridiske personers erhvervsvirksomhed) og § 211 (værningaftaler) kan anvendes. Endvidere kan forbrugere i forbrugersager sagsøge ved eget hjemting, såfremt der blev fremsat særligt tilbud eller foretaget reklamering i Grønland, før aftalen blev indgået, og forbrugeren har foretaget de dispositioner, der er nødvendige for at indgå aftalen, i Grønland.

Efter *stk. 2 og 3* kan ikke processuelt hjemmehørende personer og selskaber sagsøges i Grønland, hvis den sagsøgte havde ophold i Grønland ved stævningens forkyndelse, eller hvis den ikke processuelt hjemmehørende fysiske eller juridiske person på tidspunktet for sagens anlæg havde gods i Grønland. Der kan ikke anlægges sag mod den ikke hjemmehørende, hvis spørgsmålet, om hvorvidt den pågældende har gods i Grønland, afhænger af sagens udfald. Forslaget svarer til den danske retsplejelovs § 246.

Stadfæstelse af arrest i skib

Til § 213

I Grønland har der hidtil ikke været retsplejemæssige regler om arrest. Søløven, som er sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 8 af 15. januar 1996 med senere ændringer, indeholder imidlertid bestemmelser om arrest i skib til sikkerhed for søretskrav. I forbindelse med forslaget om at indføre generelle regler om arrest, jf. betænkningens afsnit XI, kap. 4.3.1.3., er det nødvendigt at have en supplerende regel om værning i sager om stadfæstelse af arrest i skib. Efter bestemmelsen anlægges sager om stadfæstelse af arrest i et skib og om den fordring, for hvilken arresten er gjort, ved retten på det sted, hvor der er værning for en sag om kravet i medfør af §§ 201-212. Bestemmelsen henviser til lovens værningbestemmelser, men svarer ellers til den danske retsplejelovs § 246 a.

Henvisning til en anden kredsret

Til § 214

Efter bestemmelsen kan retten, såfremt det af hensyn til sagens oplysning skønnes hensigtsmæssigt, henvise sagen til en anden kredsret. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i kapitel 3, § 4. Der henvises til omtalen heraf i betænkningens afsnit IX, kap. 2.1.1. Ved anvendelse af bestemmelsen skal der også tages hensyn til de muligheder som telekommunikationsteknologien giver. Der henvises til omtalen af mundtlighed og bevisumiddelbarhed i betænkningens afsnit VIII, kap. 4 og afsnit IX, kap. 2.2.9.

Rettens vurdering af værningset

Til § 215

Efter *stk. 1* har retten pligt til at påse, at retten er rette værning for sagen. Retten skal være særlig opmærksom herpå, hvis sagsøgte ikke har bopæl eller hovedkontor i retskredsen. Det foreslås endvidere, at sagsøgte kun kan fremsætte indsigelser mod rettens kompetence indtil slutningen af sagens forberedelse, jf. § 223. Der henvises til omtalen heraf i betænkningens afsnit IX, kap. 2.2.2.

I *stk. 2* bestemmes, at hvis retten ikke er rette værning, skal retten om muligt henvise sagen til rette værning. Hvis en domstol i riget er kompetent til at behandle en sag, som anlægges ved en grønlandsk domstol, som ikke har kompetence til at behandle sagen, kan den grønlandske domstol henvise sagen til den rette domstol. Hvis det fremgår af omstændighe-